

er uddannelsessøgende, på samme måde, som man gør i diverse boghandler og på museer osv. Der siger man, at det, at en kunde har et studie-kort, gør, at vedkommende får en rabat.

Giver det ikke mere mening at have det end sådan en helt firkantet aldersbegrænsning, hvor man så også risikerer at give rabat til nogle, der faktisk tjener en god løn, og som ikke har brug for den her rabat?

Socialministeren (Eva Kjer Hansen):

Når vi har med aldersbestemte ordninger at gøre, er det jo altid nogle grupper, som ikke opfylder alderskriterierne, og som jeg gjorde opmærksom på, så er det nok valgt, fordi det er en enkel og nem måde at administrere det på.

For så vidt angår gruppen af studerende over 26 år, så er der andre særlige rabatordninger i SU-systemet. F.eks. kan SU-berettigede på videregående uddannelser få ca. 20 kr.s rabat på køb af periodekort. Så der er altså muligheder for at få rabat, når man er studerende og over 26 år.

Så vil jeg også godt sige, at for så vidt angår ungerabatten, vil der ikke være et direkte socialpolitisk sigte med at give den til studerende i stedet for til unge under 26 år. Det er jo ikke som sådan en social begivenhed at være studerende; man behøver heller ikke at være specielt dårligt økonomisk stillet, fordi man er studerende. Og så ville det forringe vilkårene for personer under 26 år, som ikke er studerende, hvis man skulle lave ordningen om.

Rasmus Prehn (S):

Jeg medgiver, at der ikke er et specielt socialt sigte, men det handler vel også om retfærdighed og om, hvad man kan gøre for at bryde den negative sociale arv, få folk til at deltage, at tage en uddannelse. Der forstår jeg det sådan, at der er mange unge mennesker, der finder det generende, at det er sådan, så de midt i et uddannelsesforløb pludselig skal til at betale mere for at transportere sig hjem til forældrene på weekend f.eks. eller for at komme på besøg hos venner osv.

Det er altså en ordning, hvor man ikke bliver tilgodeset af det såkaldte periodekort eller pendlerkort, fordi det, der er tale om, er, at man læser i Århus eller i København eller i Aalborg, og man bor så et sted i provinsen og har behov for at transportere sig ind til studiet, og man har behov for at transportere sig hjem igen til familien i forbindelse med weekender. Man har altså ikke brug for at køre frem og tilbage hver eneste dag,

så periodekort og pendlerkort giver ikke så meget mening i den her sammenhæng.

Vil ministeren på regeringens vegne give udtryk for, om man først og fremmest er positivt indstillet over for sådan et forslag eller først og fremmest er negativt indstillet over for et forslag som det her?

Socialministeren (Eva Kjer Hansen):

Jeg mener, der er positive og negative ting ved begge ordninger, og jeg har begrundet, hvorfor ordningen ser ud, som den gør nu.

Men jeg kan oplyse til spørgeren, at der dels er nedsat et takstudvalg i Transport- og Energi ministeriet, som nu skal se på taksterne for den kollektive trafik i lyset af kommunalreformen – og herunder også vilkårene for de rabatter, der ydes i wildcardordningen – dels er nedsat en arbejdsgruppe også i regi af Transport- og Energi ministeriet, hvor vi i øvrigt også deltager fra Socialministeriets side, og hvor vi skal se på hele organiseringen af det bloktilskud, som bliver udbetalt fra Socialministeriets side.

I den sammenhæng kunne det da være oplagt at se på det forslag, spørgeren kommer med, og som sagt vurdere de forskellige fordele og ulemper ved de forskellige ordninger, for jeg mener klart, at der både er fordele og ulemper ved begge ordninger.

Rasmus Prehn (S):

Jeg takker for den imødekommenhed, der er fra ministerens side på det her område. Jeg takker for, at der er en villighed til at diskutere det. Jeg medgiver, at der kan være fordele og ulemper, og det må vi have kigget på. Jeg er klar over, at fordelene ved at have en aldersbegrænset ordning er, at det er meget nemmere at organisere.

Kl. 17.05

Jeg vil bare gerne gøre opmærksom på, at man har netop den ordning en række andre steder – en ordning, der bygger på, om man er uddannelsessøgende, eller er man ikke uddannelsessøgende. På museer og i mange boghandler osv. får man en rabat, når man er studerende. Det giver en vis mening, at det har noget at gøre med, hvor mange penge man tjener som studerende, for der har man ikke det store råderum.

Derfor giver det mening, at man får et tilskud, og det er jeg meget glad for at ministeren er villig til at diskutere. Jeg håber, at ministeren vil tage initiativ til, at det bliver en del af den diskussion, som jeg kan forstå man er parat til at skulle have på området.